

kan holde sig skjult paa et Sted og i et Land. Man igjennem, uden at man opdager den, synes det ikke at være urimeligt at antage, at den kan være tilstede endnu i Sverige, uagtet man der ikke har fundet Individet, der have været angrebne af den (Latter). Ja, de Herrer le, men det vilde være af mere Vægt for Sagen, om de kunde anføre Argumenter, der være mere slaaende end det intetsigende Smil, De sætte op. Jeg har ingen som helst Interesse af at opretholde denne Mangel paa Samkvem mellem Danmark og Sverige uden den, som de andre Herrer have, men jeg anser den hele Sag for at være af den alleralvorligste Betydning for vort Fædreland, en Betydning, som under en Diskussion om dette Spørgsmaal burde fjernes enhver Tanke om Smil eller Latter. Det er Landets dyreste Interesse, der her staar paa Spil, ikke alene i Nutiden, men ogsaa i Fremtiden. Dersom den ondartede Lungesyge indføres her i Landet, vil den ikke alene medføre ganske overordentlige direkte Tab. Af statistiske Beretninger fra de Lande, hvor den ondartede Lungesyge er stationær, veed jeg, at det Tab, som ved Medslagning og Død paaføres de paagjældende Egne, løber op til Millioner aarevis, og jeg tør sige, at de indirekte Tab som Følge af, at Sygdommen indføres i Befolkningerne, ville overstige dette Beløb og være af endnu større Betydning. Men der er endnu en Betragtning, som jeg tror, at man ikke bør se bort fra ved disse Overvejelser, og det er den, at hele vort nu i heldig Gang værende, fremstridende Landbrug hviler paa Produktionen af Fedevarer, hviler paa Anvendelsen af vort Korn her i Landet, hvilket er en nødvendig Betingelse for, at Jorden kan vedligeholde sin Frugtbarhed som kornbærende Land. Vi have set, hvad Følgen er af, at man i et Land anvender en meget stor Produktion af Korn, men fører det ud af Landet. Der er Exempler baade fra gammel og ny Tid paa, hvad det fører med sig. Den eneste Maade, hvorpaa man kan vedligeholde Jordens Frugtbarhed, er ved, at man forædler Kornproduktionen ved at omsætte den i Fedevarer. Derved, at en væsentlig Del af Kornproduktionen overgaar i Gjødnings, bevares Jordens Frugtbarhed og Produktionssevne. Det er jo nemlig klart, at den senere Tids Landbrug med de fuldstændigere Afskredsfaber og Bestræbelser for at fjernes alle Hindringer for, at Jorden kan afgive sin Frugtbarhed til Kornproduktion, vil blive udtømmende for denne, hvis man benytter denne Driftsmaade uden tilbørligt Hensyn til at give Jorden igjen, hvad man tager fra den. Et saadant trættende og udtømmende Afskrug straffer sig,

og det straffer sig meget snart og har navnlig i England, som vi have fulgt paa mange Maader i Udviklingen af vort Landbrug, ledet til, at for Tiden ere Forpagtningsafgifterne — ærede Medlemmer ville vide, at de engelske Forpagtere ikke svare til Forpagterne af vore store Gaarde, men at Forpagtning er den almindelige Form, hvorunder de mindre Landbrugere i England besidde Eiendomme — ere gaaede ned til det Halve af, hvad de tidligere have været, og det tør vel deraf sluttes, at selve Eiendommenes Værdi ere paa Veje til at naa det samme Lavmaal ligesom for deres tidligere Priser. Det er et Forhold, som man vel bør tage i Betragtning, et Forhold, som man bør have for Øie og med Alvor lægge sig paa Sinde. Jeg tvivler ikke om, at de Fleste ville være enige med mig deri, at hvis den ondartede Lungesyge fik Indgang i Landet, vilde Jordbrugere tidligere eller senere tvinges ind paa det ovenangivne opslidende Agerbrug. Det er derfor, at mine Bestræbelser fornemmelig have været rettede paa ved den størst mulige Forsigtighed at bevare vort Land for den Kalamitet, som maatte blive Følgen af den ondartede Lungesyges Forplantning hertil, for de Ulykker, som utvivlsomt vilde blive Følgen deraf. Jeg skal tilføje, at jeg føler mig forvisset om, at hvis de ærede Medlemmer her i Salen, som nu optræde som Talsmænd for de især her paa Stedet og i Omegnen høist Utilfredse, hvem de bestaaende Forhold forvolde meget følelige Tab, og i stærke Udtryk have hebreidet Regjeringen dens Fremgangsmaade i denne Sag, istedetfor at have den heldigere og mere lønnende Opgave at tale deres Sag, havde min Opgave, nemlig at bære Ansvar for de Foranstaltninger, som træffes, saa vilde de tale paa en anden Maade, end her er sket. Det er en alvorlig Sag, og ærede Medlemmer maa være overbeviste om, at dens Betydning har jeg været mig fuldt bevidst. Hvad jeg har gjort, har jeg gjort uden noget andet Hensyn end det, saa længe som muligt at søge at bevare dette Land for de Ulykker, som ere forbundne med en Indpodning af denne overordentlig farlige Sygdom, men ikke desto mindre har det dog været Tilfældet, at man har fældet ret flotte Domme over Indenrigsministeriets, navnlig over min Fremgangsmaade i denne Sag, og navnlig har da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) i et Foredrag, som han holdt igaar, og hvori han gjorde denne Sag og mig den Være at indlede sit iøvrigt meget interessant Foredrag med Betragtninger over Kvægsprogsmaalets Stilling her i Landet, ytret, at Regjeringen siden især, da en Forspørgsel desangaaende havde foreligget, havde